

ՆԱՄԱԿ ՄԵԾ-ՇՈՒՆԴԱԿԵՐՊ

Հարկէ չը բաւականալով մի այդքան էլ գա-
ռամեն շրջակաց գեւզերում, առաւելապէս թորչա-
ռուում։ Առ հասարակ Մեծ-Շուլաւէրի հոգը շատ
սերբի է և մինը միջին թուով տալիս է տասա-
ռանց ջրի տեղում, իսկ ջրավի տեղում ոչ պա-
տաս քան 15 (1 թաղար ցանելով մի օրավարում
տացվում է 15 թաղար ցորէն, Ցորեանը ընտիր
հասակիցն է և կան մի քանի տեսակներ անոն-
կուով սի պատ կէ—զարդար այս սպիտակ հա-
մելիկներով), դէղնէղարդար (դիղնաւուն) կար մը է
արդար այս կարմրուն և գարնանի (թիւաւուն և
ատ փափուկ զարնան ցանածը), Տեղիս հացը գե-
ղանցվում է իւր բաւականի համեղութիւնով և
պիտակութիւնով, բայց փոքր փշրաւուն, Թիֆ-
փուում ծախօսում է 10—20 կոպէկով աւելի քան
Լէքսանդրապոլինը, Մեծ-Շուլաւրցիները զա-
լով թէ նոյն գիւղում և թէ գուրսը մինչև 800
բրավար հոդ երկու տարուաց մէջ չէ բաւականա-
ռում նորանց, համեմատելով նորանց աշխատու-
թեան հնտ, և աւելի հաւասար կը լինի եթէ հա-
տանք մի քանի զիւղացիների հաստատութեանը,
թէ Մեծ-Շուլաւէրը այժմ հասանելիս կը լինի
մինչեւ 700 տան, թէ և կօմերալիայում յայտնուած է
մինչեւ 400 տուն։ Այդ հողի քչութեան պատճառաւ է
որ խեղզ գիւղացիները, երկու լուծ եզն ու գոմէշ
ունենալով մինչեւ 30 վիրսուն հեռաւորութեամբ տեղ
փառ անելու, դողանալ են տալիս նամանաւանդ
հորչակուում իւրեանց եղները, կամ հիւանդա-
ռում են տենգով այն առջեր վլասակար ջրի պատ-
ճառաւ։ Վարում են հողը գարնամուտին հին
փասակ գութանավ, լծած ոչ պակաս քան 7 լուծ
ին ու գոմէշ, իսկ նորան բանեցնողները մինչեւ
10 հոգի, այս բոլորը միասին հազիւ կարողա-
ռում են մի օրուում վարել մի օրավար։ Մի և նոյն
ողբ վարում են երկու տարենը մի անգամ, գու-
թանուով վարածը, որին ասում են ց ել՝ թօղնութեն
ինչ աշնանը, այդ ժամանակը կրկնին վարում են
ութով մի քանի, յետոյ արդէն ցանուում։ Ցանե-
ուոց յետոյ հաստիկները ծածկելու համար, կամ ինչ-
իւս ասում են, պատելու համար պառ են ածում

* Քաղաքանթարեանցների նախաճօր քաջութիւնը պանիփ է Վելք Հայաստանի Ազագի դրբում Սոսի պա անունով, նորա որդին ձեռք է մերեւ այդ արկանովերս այդ ժամանակներում հօր մահուած և մասոյ Ներսոյ Ներսես Կաթողիկոսի շնորհով, Խաչքի առաջամագիսէն, Սորոյն տունը քիւը մի նշանաւոր ըրբի վերաց է շրամա, որի վերաց վրա Երակլ անիփ մերդոն է եղել և մի են նոյն ժամանակի նորա

*) Մատնոցը բարակ և ձեռնի լայնութեան չափ
ախտակ է սուր ծալրով, շնած է վրէն 3 մատի

ապած ձեռումը այն ծայրին, Վերջացաւ հունձլ
խկոյն կրումեն խուրձը մեծ օրանի ասուած սայ
և բով և ապա կատում են կամերով, որը հաս
տախտակի է մանր կոշտ քարեր ամրացրած միւ
երեսի վերայ, դորան քարշ են տալի ձիաներ
կամ աւելի եղները կալի մէջ փոռուած հասկեր
վերայ, Այսպէս կամով կատում են, հորսիլս
(5 ձիւզանի թիակ) և թիակով եղումեն (չարգա
հասկերը շուռ են տալին), եղանով (երկու ձիւ
զանի կոր ցցերով է վերջանում) խուրձը վերցնու
են, նոյնպէս հորսիլով յարդը ցորենից քամու
տակավ բաժանում, մզանով յարդը մզում են
ածում մարաքը և այլն, Կան այստեղ այնպիս
մարդեր, որոնք հացի մշակութեամբ ազատուել են
իւրեանց հայրական մեծ տոկոսով պարտից
մի և նոյն ժամանակը ապահովացրել են իւրեան
նիւթական վիճակը ու աւելի մեծ տոկոսներո
սկսել են փող փոխ տալ իւրեանց առաջուայ պէ
աղքատ գիւղացուն, որը նորանց պէս հարուստ

նեղել, բայց սորանց հարստութիւնը ընկել են մուրիչի ձեռքք: «Աշխարհքս սանդուզքէ է» ասում ժողովրդական առածք, մինը բարձրանումէ միւս իշխումէ, և այս հենց խոկ նորանց պատկերն է առ հասարակ մեր զիւղացիներից մինը հարստանումէ միւսը աղքատանում, երկուօր ի միասին հարստանալ գժուար է լինում նամանաւան արտակ, Եթէ այսօր մէկը հաց ծախելով մի քանի կօպէկ է ժողովնէ՝ աշխատումէ բաժանել խեղ զիւղացիներին մեծ տոկոսներով ու ինքը շարունակում է հանգստութեամբ իւր երկրագործութիւնը նոր իսկոյն պարապում են զիննվաճառութեամբ (շիրաչութեամբ) և մասամբ մանրավաճառութեամբ նա եթէ ունէ մեծ այգի իւր զինու հետ միասին ծախումէ աղքատ զիւղացիների զինին, զինու նայու (այսինքն չերայ ժամանակը զնուում է զիւղացիներից 40—50 կոպէկով) պահումէ զինի է շինում ու ծախումէ թիվիլիգում 1 ու—50 կ., շատ անդամ Մեծ-Շուլաւերում ծախումեն քիչ պակասով նոյն գնից, Զնայելով այսքան բերքերի առաջարկութեան և ժողովրդի աշխատութեանը, դարձեալ աղքատ են զիւղացիք. մի տարի եթէ փոքր պակաս է լի նում բերքը զիւղացին իսկոյն թաղվում է պարագա անդունդքում, նամաննաւանդ այս տարի, շասթշուառ վիճակի մէջ է Մեծ Շուլաւերը, Եթէ մարտիք այգիները շիննէն անշուշտ սով կընկնէն այստեղ. 30—40 օրավար ցորեն ցանոզը սիրմացու գոնէ չվերցրեց հար մեաց 2—4 օրավար ցանող խեղճը. Այս տարի թէն 1000 թունդի տուոր այգին տուեց 500 թունդի, բայց անցեալ տարիոր շիրէն ծախփումէր 40—50 կոպէկով այս տարի ծախփում էր 60—70 կ., Անցաւ հինգ ամիս երեսուոր զինին անցել էր այս զիննվաճառուների ձեռքք նոյն գնից պակաս էր ծախփում ինչ զնով զինէ-վաճառները էին զնել, ուստի թէն մեր զիւղացի հարուստ զիննվաճառները վաճառեցան, բայց աղ-

Սինչեւ 700 խաղողի այգիներ շրջապատումէն
Մեծ-Եղվաւէրը. մշակվում են ամենայն բերքերի
ինչ որ կովկասի կլիմային են պատկանում, բայց
գլխաւորապէս գերազանցվում է այսուղի խաղողի
և դեղքը, որ աւելի բարձր գնով են ծախվուա
թիվլիգում, քան միւս գիւղացիներինը, բացի գո-
րանից միւս ծառեղեննի մրգերը աւելի համե-
են լինում քան թիվլիգինը՝ Խաղողը բաժան-
վում է շատ տեսակների անուններով. Խացելուխ
խանլուղ, կանաչկենի, ծակենի, բանդըլիկենի
չամչկենի, շիրակենի, սառաւայազ, սպիտակ խա-
ղողներ են, իսկ սե խաղողներից սհարի, սափա-
րու, լակե ալլու. Այսի մշակելով այստեղ բաւականի
գուարութեանը է լինում, պատճան է տեղի
ջրի պակասութիւնը, որովհետեւ մադը այսինքն
հաստ ճիւղը խաղողնու, որ կամենում են թաղե-

խաղողենի տնկելու համար, թաղում են մինչև երկու արշին խորնութեամբ տեղում, նայնպէս և ամէն տեսակ ծառեղէնը: Նոր զցած մատը խաղող է տալիս աւելի մեծ ողկոցներով (ճիւթ) և տարիից յետով, եթէ առատութեամբ ջրեն, իսկ մը քանի տարիից յետոյ երբ նոր խաղողենին ունենալու է զօրեղ ճիւթեր՝ նորան այսպէս ասում են քց ան են անում, ալիքնեն նորա ճիւթերը այս կողմ այն կողմում թաղում են մինչեւ երկու արշ

շին խորնութեամբ և ապդպէս բազմացնում են նորանց թիւը. գալոց տարին սա արդէն յաւ խաղող է տալիս. Խնչպէս ահնան կամ զարնան ժամանակը, որ զիւղացին կտրտում է անպէտք ճիւղերը խաղողնուն՝ նոյնպէս և յետամում է վլնում նորա բռւսած. Ճիւղերից, որին առում են շուշ, անգօրները կտրտել, յակ խաղողի հասած ժամա-

զակի սակ, այդ ժամանակ, դեղնում է տպիտա
խաղողը որպէս գեղին սախթ Աջանը որ արդ
բարփառն հասած է լինում քաղաք են տպիտա
ուղարկածին, ածում են հնաձնը, որը կորթքա
կան ձեռվ կրով ու աւազով պատճ ու սրա
պատերու են շինած, և պատի մի կողմում շիր
անցնելուծակն է շինած որով թափում է ամսա
ները, իմ մզւամ ան խաղողը նորան ոտնակը
անելով, Շիրէն, ոոր գինին երկու կամ երեք օրը
յետոյ, եթ ածում են նորա մէջ գինու մզուած
(ձաձէն), սկսում է եփ զալ, այդ ժամանակը սկզ
սում են եռ քերով կամ փայտերով խառնել, ան
չում է 8—10 օր շիրէն սկսվում է զառնանս
խկ նմէ լու շիրա է լինում աւելի ուշ մինչեւ
օր, Երբ բողորովին գինի է զառնում, ծեփում
կարօի երանը ցեխով և այցպէս պահում, ի
աւելցում մզուածքը, որ լինում է նորա կիսի չա
որը խառնել են գինու հետ պահում են տունն
առանում վրէն ջուր աւելցնելով և քարեր դա

յասալանսէ վարսորդ գրաւոց և զարդիք և առաջապես այսակի տպիամի գիշին և շատ անգամ կարմի նախաղատիկ է կամեմուց ։ Այս տարի երեսաց այնպէս գիշիք, որնք բազցը էին մնացիկ լաւութեան պատճառաւ և հաւասարվում էր երրորդ կան ընտիր պատրաստած զիշու հնաւ, բակ օվալ ամենազօրեղն է լինում, Վերջացնելով նախայացնում եմ, որ արգէն այտեկ սկսել են ուսունարանների մասին ձայն հանել, մի տեղ ուսունում են մինչև 15 օրիգրդներ, ազնուական մի վիճներից մի ազնիւ պարսն խորհուրդ է յայգն ժողովրդին աելիս պ. Նաշիբքանցի ուսումնարան տեղականի գարձնել, և ասում են որ այդ պարունը, որ միծ ընդունելութիւն ունի ժողովրդեամէջ, միափ ունի ուրիշ շատ գիւղին օպտաւէտ բաներ անելու, ուրեմն կայող ենք առել այսուհետ որ միր ազնուականներն էլ են օգուտ տալիս զիշիք

18-Ն Մարտի Արշակ Ծամաւրեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵԲ

Դ Ա Ր Յ Ա Կ Ո Ռ Ա Պ Ա Վ Ա Ռ Ե Մ Ա Վ Ա Վ Ա Կ Ո Ռ Ե Մ Ա Վ Ա Վ Ա Կ Ո Ռ Ե Մ
* * *

գործելի իր ազնիւ ցանկութիւնը, — թողից յօդու աւասմանաների 1000 ռուբլի փող, բացի աւ-
րանից ընծայեց 1000 ռուբլի և կեզեցեաց համար
* *

Հինգարթի օրը ապրիլի 19-ին թիֆիսի ձր-
միրախն թատրոնում հայ օրիորդներ, տիկինացք
և երիսասարդներ ներկայացրին պ. Առնեգովեացը
«Քանդած օջախ» նոր կօմիզիան։ Առաջին աւ-
գամին է, որ հասարակութեան այն մասը, որ մինչեւ
այժմ կարծես անտարբեր էր մնում մեր բոլոր գա-
ղափարներին և զգացմաւընկերն, — մոր կանոնաց
մեռը, — առաջին անգամ հրապարակապէս մեծ
թատրոնումէ գուրս զալիս իր մայր ենի բար-
րառով . . . և թնջ ենք տեսնում, . . . հայ կինը ու
ազգիկը թէ իրանց մաքրու արտասանութեանդրէ
թէ կենդանի և սակակն խաղով, գերազանցումն
կրթասարդ տղամարդիկներից . . .

Զենք կարող չը մշել և այն ուրախաւի երեսովը,
ու հայ երեսով նշունք ու պատճեան առաջ կատարուի

Աւելիք սահն դրա պատում է մեզ այ. Գ.
Յ. Պատագիանցը, որ «Մեղու Հայաստանի» լրա-
գրում (№ 7) նոյն քաղաքից հաղորդած տեղե-
կութիւնները սխալ են՝ պ. Տէր-Դամթեանցը հա-
զարգել է յիշեալ լրագրին թէ 5000 տուն հայ-
լուսարշական են, նոյն թւում 200 տուն հայ-
կաթօլիկ, յոյներ՝ 200 տուն և տաճիկներ 100
տուն։ Խոկ մեր թղթակիցը ասում է թէ հայ-լո-
սարշականները՝ 3900 տուն են, կաթօլիկ 40 լ/ց
պակաս, յոյները 60 տուն և տաճիկները 30 տուն։

Վիշնայի աշխարհ ահանդէսից «Մշակում» պատկերը կունենայ երկու թղթակից՝ մյուս պ. թ. որի նամակը տպվում է այս համարում, և երկրորդ՝ պ. Ա. Վարդպատրիկեանցը.

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԵՐՄԱՆԻԱ

Դում արձան կանգնեցնել եթե ելի զբանականին:

Թւառուս Լիբիփոր ծնաւ մայիսի 12-ին
1803 թուին Դարմշտադ քաղաքում. Գիտ
նագիւում ուսումը աւարտելուց յեաց, նա

մօտ մի ասրի աշակերտ էր իր քաղաքի գեղատան (ապտեկա) մեջ: **Մեծ** հակումն ունենալով գեղի քիմիա, նա մասաւ Բօննի համալսարանը, 1819 թուին: 1826 թուին նա արդէն պրօֆեսոր էր Գիմէն քաղաքի համալսարանում, որտեղ և մնաց 25 տարի: **Լիբիսի** գործունեութիւնը տուեց մի նոր զարկ քիմիային և այդ զիտութեան վրա առաջ էին պատճեան: 1852

